

dor que peca sovint d'un optimisme excessiu) ens podem esperar que de 25 partits que portem a dia d'avui n'haguéssim guanyat 23. No explicaré el sistema de competició, que és prou complex i dur, però permeteu-me dir que els dos partits perduts han estat els que ens han impedit estar jugant ara entre els 10 millors equips cadets de Catalunya en una segona fase, que és la que donava els bitllets per participar als campionats d'Espanya. Aquest, evidentment, no és el nostre nivell encara.

El nostre nivell el marca el treball diari. Deia un dels meus entrenadores preferits, Dusko Ivanovic, actual tècnic del Tau (ACB), que "si no vas cada dia a l'entrenament pensant en millorar, millor que et quedis a casa, perquè et fas mal a tu mateix i a l'esport". Filosofia compartida, en el meu cas, no només en el bàsquet, sinó en la vida en general. És una competitivitat sana, evidentment que estem al bàsquet per gaudir, però fins ara no m'he trobat ningú que s'ho passi més bé perdent que guanyant. Una de les coses de les quals n'estic més content d'aquest grup de jugadores és del seu esperit de sacrifici i superació, així com de la sensació d'equip que donen, que fa que en els partits siguin molt difícils de batre: l'equip és el més important i tothom aporta coses positives. Costa, sovint, valorar aspectes del joc que no siguin punts: el públic no entès creu que el millor jugador és qui més punts fa, però per a tots els entrenadors igual d'important és qui fa punts com qui evita que el jugador rival els faci. Aquest grup ho entén i aquí està una de les claus que ens porten a millorar cada dia que passa.

Els diumenges al matí juguem al pavelló, però el partit no és més que la culminació dels tres dies d'entrenament setmanals. A tothom li agrada jugar, però és durant la setmana quan l'equip treballa, sovint sacrificant hores d'esbarjo, per for-

mar-se com a jugadores i també com a persones, ja que són molts els beneficis inherents a la pràctica de l'esport i de l'esport d'equip.

No voldria semblar més pesat ni exposar aquí una teoria filosòfica feixuga. Per això crec que el millor seria que plegués d'escriure i així ho faré no sense abans agrair a tota la gent que està o ha estat amb l'equip. Voldria tenir unes paraules per a la junta del club i entre ells destacar-ne el president, Jaume Albertí, per la seva dedicació mai suficientment reconeguda. L'Isabel Síria (coordinadora i segona entrenadora de l'equip quan ha fet falta), l'Isabel Soler (delegada de l'equip i "organitzadora" dels desplaçaments), els pares i mares de les jugadores pel seu suport constant a l'equip i pel bon ambient que es nota al voltant nostre (i pel seu esforç de temps i econòmic per tirar endavant aquest projecte de tenir l'equip a preferent). No voldria deixar-me ningú, per això demano disculpes si la meva poca traça fa que m'oblidi d'algú.

Tampoc seria just no tenir un record per totes aquelles jugadores que han passat per l'equip al llarg de tots aquests anys. Elles també han format part de la nostra història i han col·laborat en portar l'equip fins on és ara. Les últimes en deixar-nos han estat la Judit, la Mariona i la Janet. La Carla... però la llista és llarga i és que 8 anys són molts.

El Club Bàsquet Quart està format per 10 equips, a part d'aquest, de totes les edats i dels dos sexes, i el cadet femení no és ni més ni menys important que els altres, simplement ha estat l'escollit per fer aquest reportatge.

Valoració de les jugadores

Clara Candelario: És la jugadora més alta de l'equip. Bons moviments propers a cistella i amb una progres-

sió important aquesta temporada. Ha de millorar el seu llançament a prop de cistella i la consistència.

Laura Oliveras: És una de les jugadores noves d'aquest any que ve de Llagostera i la jove de l'equip. Molt lluitadora i bona defensora i rebotejadora. Hauria de millorar en l'atac.

Estel Mallorquí: L'altra noia nova també prové de Llagostera. És una tot terreny, pot adoptar diferents posicions dins l'equip i això és una garantia: anota, defensa i reboteja. Hauria de millorar la velocitat d'execució dels moviments.

Paula Gironès: El cervell de l'equip. Una jugadora que sap portar el ritme de l'equip i pensar alhora que juga. Dirigeix amb encert l'equip tot i que hauria de millorar en la rapidesa de les accions i el seu llançament.

Yolanda Ortiz: És una llançadora ràpida i eficaç i entra molt bé a cistella. El seu punt feble el té en la defensa on hauria de millorar la seva consistència.

Helena Còrdoba: També és bona llançadora, sobretot a mitja distància i culmina bé les entrades a cistella. Defensa amb força intensitat. Hauria de millorar en la lectura del partit (presa de decisions).

Natàlia Ortiz: És una jugadora molt bona en atac que ha millorat força en defensa aquest any. És molt ràpida, tot i que hauria de millorar la finalització de les jugades.

Gisela Betorz: Jugadora excel·lent en intensitat i que és capaç de canviar el ritme d'un partit amb les seves accions: Entra molt bé a cistella. Hauria de millorar en el control del joc, sovint l'excés d'intensitat li juga una mala passada.

Sònia Ortiz: Jugadora amb un treball fosc dins l'equip. Ajuda al rebot, en l'anotació, passa bé... és un complement perfecte per a l'equip. Ha de millorar, però, la seva aportació en atac i el seu llançament a cistella.

DAVID CASELLAS